

Nr 285.

Av herr **Sjölander**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående utredning rörande åtgärder för ökning av tillgången på småbruksjord m. m.

Sedan någon tid har det försports, att tillgången på jord, lämplig för småbruk, icke motsvarat efterfrågan. Statistiken från den statsunderstödda jordförmedlingen, vilken företrädesvis står reflektanter på mindre jordbrukslägenheter till tjänst, ådagalägger, att denna bristande tillgång lägger allvarliga hinder i vägen för egnahemsrörelsens utveckling. Exempelvis kan anföras, att medan till nationalföreningens mot emigrationen samtliga byråer under 1916 anmälts 1,305 fastigheter till salu icke mindre än 6,301 reflektanter å jordbruksfastigheter och 3,250 egnahemslånesökare inregistrerats. Under 1917 äro motsvarande siffror:

för anmälda fastigheter till salu	1,164
» fastighetsköpare	7,256
» egnahemslånesökare	3,026.

Under samma år ha *större jordbruksfastigheter* sålts och köpts i en utsträckning och under former, som varit ägnade att väcka allvarliga bekymmer. Denna handel med större jordbruk har nämligen till största delen bedrivits i rent spekulationssyfte och tvivelsutan ofta varit till skada för lantbruket. Den livliga efterfrågan på småbruksjord har däremot gjort sig gällande hos personer, som genom eget arbete och noggrann skötsel av en mindre jordbrukslägenhet velat skaffa sig en tryggad ställning. De talrika förfrågningar och ansökningar om egnahemslån, som alltjämt gjorts och göras, borga för att reflektanterna jämlikt gällande bestämmelser varit arbetare eller personer i liknande ställning.

Då det i dessa dagar mer än någonsin är nödvändigt att leda mänsklig arbetskraft till jordbruket, synes det vara i hög grad behjärtansvärt, att man söker bereda reflektanter å jordbruksegnahem möjligheter att realisera sina önsknningar och därmed också öka utsikterna för landets självförsörjning med avseende på livsmedel.

Den livliga spekulationen i större jordbruksfastigheter och i styckning av dylika samt den efterfrågan på småbruksjord, som egnahemsrörelsens utveckling medfört, ha bidragit till att driva priserna på jord i höjden. Det har visat sig, att egnahemsköparen stundom nödgas betala allt för höga priser för sin jord. Egnahemslåns maximum — ej jordens brukningsvärde — är ofta normerande för fixerande av pris på småbruksjord. En eventuell höjning av värde- och lånemaximum å statens egnahemslån skulle förmodligen bidra till att ytterligare stegra priserna på jord, därest icke genom lagstiftningsåtgärder detta kan förebyggas. Fara synes vara för handen, att de uppoffringar, som staten för egnahemsrörelsens främjande underkastar sig, tendera att komma icke kolonisationsarbetet och egnahemsbyggare utan jordbrukspekulanter till godo.

Åberopande av vad jag sålunda anfört hemställer jag, att riksdagen måtte besluta,

att ingå till Kungl. Maj:t med begäran om utredning vilka åtgärder böra vidtagas:

1. för att öka tillgången på småbruksjord,
2. för att förhindra att priset på småbruksjord stegras och överstiger brukningsvärdet,
3. att förebygga spekulering i egnahemslägenheter.

Stockholm den 5 februari 1918.

Oscar E. Sjölander.

I motionens syfte instämna:

G. W. Källman.

K. J. Söderberg.

Martin Andersson.

C. J. Johansson
i Uppmälby.

Ernst Lindley.

A. H. Hansson,
Sölvesborg.

A. L. Johansson.

O. L. Johansson
i Vittinge.

K. A. Borg.

<i>Verner Karlsson,</i> Väst.	<i>Ivar Vennerström.</i>	<i>Ernst Hage.</i>
<i>Oskar Hagman.</i>	<i>A. J. Bärg.</i>	<i>Carl Lovén.</i>
<i>Algot Törnkvist.</i>	<i>C. J. Ericsson.</i>	<i>Vilh. Carlson.</i>
<i>Axel Lindqvist.</i>	<i>Arthur Engberg.</i>	<i>Ernst Eriksson</i> i Stockholm.
<i>Ernst Andersson</i> i Stockholm.	<i>S. P. Swanberg.</i>	<i>P. Edvin Sköld.</i>
<i>S. J. Karlson.</i>	<i>Henning Leo.</i>	<i>C. O. Johansson,</i> Sollefteå.
<i>H. Hansson</i> i Mora.	<i>Per Norin.</i>	<i>C. R. Jansson.</i>
	<i>Verner Hedlund.</i>	
